

3. Munz R., Straubhaar T., Vadean F., Vadean N. *The Costs and Benefits of European Immigration/ Hamburg 2006. – Institute of International Economics (HWWI) Policy Report № 3. P. 46.*
4. Borjas G. *The economic benefits from immigration // Journal of Economic Perspectives. 1995. Vol. 9. № 2. P. 31.*
5. *Трудова міграція як фактор економічного зростання в Україні. Аналітична записка. [Електронний ресурс] / К. Кравчук // «Міграція з України після скасування візового режиму з ЄС». – Електронні дані. – [Київ: Інститут Економічних Досліджень та Політичних Консультацій, 2013] – №3 – Режим доступу: http://www.ier.com.ua/files/publications/Policy_Briefing_Series/PB_M3_2014_ukr.pdf*
6. Nairn M. *The New Diaspora: New Links between Emigres and their Home Countries can become a Powerful Force for Economic Development // Foreign Policy. 2002. № 131. P. 97.*
7. *Migration and Remittances. Recent Development and Outlook. – Migration and Development – 2017 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.knomad.org/sites/default/files/2017-12/Migration%20and%20Development%20Report%202012-14-17%20web.pdf>.*

Паньків І.С.

студентка гр. УААМ-11

Карковська В.Я.

к.е.н. доцент каф. АФМ ІАПО

Національний університет «Львівська політехніка»

ОРГАНІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО АУДИТУ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

В умовах євроінтеграційних процесів в Україні особливого змістовного наповнення набувають інструменти пов'язані з активізацією громадськості у всіх сферах господарювання. В практиці багатьох країн таким інструментом виступає саме публічний аудит.

З огляду на перевірену часом ефективність публічного аудиту в країнах ЄС можна стверджувати, що він заслуговує на довіру громадянського суспільства, оскільки сприймається як легітимний інструмент зовнішнього, незалежного й компетентного оцінювання системи управління суспільними ресурсами та як такий, що здійснює свою діяльність від імені та в інтересах громадян і несе відповідальність за свою діяльність [2].

Вагомий внесок у вивчення публічного аудиту здійснили зарубіжні вчені: Р. де Конінг, А.-Д. Кохен, Ф. Мерчан, А. Пратлі, М. Сіммоні, С. Степашин, Б. Франц та ін. Дослідженням публічного аудиту займалися такі українські вчені: О. Оболенський., Н. Обушна, О. Андрійко, А. Буханевич, Е. Афоніна, О. Резнік, М. Білінська, Ю. Кальниш, Р. Войтович, В. Голубь, Л. Гонюкова, І. Ібрагімова, О. Сушинський, О. Полінець, В. Мартиненко та інші. Віддаючи належне результатам проведених досліджень вищезгаданих науковців, слід зазначити, що організація публічного аудиту в Україні є застарілою та не досконалою і потребує вдосконалення та врахування факту євроінтеграції України.

Вищезазначене в контексті євроінтеграційного вектора розвитку України надзвичайно актуалізує необхідність трансформації вітчизняної системи державного фінансового контролю, у напрямі становлення публічно-аудиторської моделі державного фінансового контролю, що передбачає максимальне урахування сучасних світових тенденцій розвитку демократичного врядування, стандартів і правил міжнародних організацій, законодавства ЄС, а також досвіду країн ЄС у цій сфері.

Відповідно до Угоди про асоціацію України та Євросоюзу співпраця Сторін у сфері управління державними фінансами повинна спрямовуватися на забезпечення розвитку бюджетної політики і надійної системи внутрішнього фінансового контролю та зовнішнього аудиту фінансових надходжень і видатків, що базуються на міжнародних стандартах, а також

відповідають основоположним принципам підзвітності, прозорості, економності, ефективності та результативності [1].

Окрему частину Угоди про асоціацію, зокрема її розділ VI, складають положення щодо фінансового співробітництва та боротьби з шахрайством [1]. Відповідно до цієї частини ЄС в рамках своїх відповідних фінансових інструментів зобов'язується надавати допомогу Україні для досягнення цілей Угоди про асоціацію.

Водночас надання такої допомоги повинне здійснюватися у відповідності з принципами раціонального та розважливого фінансового управління, а також повинне передбачати ефективне здійснення визначених заходів щодо попередження та боротьби із шахрайством, корупцією тощо.

Для цього Україна буде зобов'язана належно запровадити у своєї законодавство відповідні положення *acquis* ЄС, що визначені у Додатках XLIV та XLIII до Угоди, які поширюють дію законодавства ЄС щодо фінансового контролю на угоди та фінансові документи з ЄС, зокрема щодо: відповідальності, у т.ч. кримінальної, за порушення законодавства щодо отримання і використання допомоги ЄС; відповідальності за корупцію у цій сфері; відмивання грошей тощо [4, с.63].

З цією метою Україна та ЄС здійснюватимуть різноманітні заходи для розвитку системи середньострокового бюджетного прогнозування та планування, удосконалення програмно-цільових підходів у бюджетному процесі й аналізу ефективності та результативності виконання бюджетних програм, а також покращення обміну досвідом та інформацією з питань планування і виконання бюджету та стану державного боргу.

Також Україна та ЄС працюватимуть над розвитком системи державного внутрішнього фінансового контролю шляхом гармонізації з міжнародно-визнаними стандартами (зокрема такими, як ІІА, ІFAC, INTOSAI) та методологіями, а також найкращою практикою ЄС щодо внутрішнього контролю та внутрішнього аудиту в державних органах, а також з метою удосконалення методів, спрямованих на боротьбу та попередження шахрайства і корупції у бюджетній сфері.

Вищі органи фінансового контролю також можуть сприяти належному урядуванню та відкритості державних органів, продовжуючи практику створення якісної і корисної інформації про державні органи і процеси, а також щодо власне самих себе. Ці органи можуть також оцінити відкритість держави, а саме можливості громадян для отримання відповідної інформації, для отримання послуг, для здійснення транзакцій, а також брати участь у прийнятті рішень. Принципи ОЕСР щодо управління бюджетними коштами (2014 рік) передбачають, що бюджетні документи повинні бути відкритими, прозорими і доступними, і що бюджетний процес повинен бути відкритим та реалістичним [1].

Тісна співпраця і прагнення до конструктивного діалогу між Україною та ЄС щодо публічного аудиту є необхідні для того, щоб прийти до повної та ефективної системи управління і контролю ресурсів державного бюджету. З метою досягнення та підтримки такої співпраці та діалогу, зазвичай пропонується, щоб контакти здійснювались через консультативні робочі групи високого рівня, які будуть регулярно обговорювати проблеми державного фінансового управління і внутрішнього контролю, по мірі їх виникнення, і розробляти відповідні рішення [3].

Зараз вже не достатньо контролювати тільки питання фінансової дисципліни, використання коштів за цільовим призначенням та в установлених обсягах, необхідно визначати результативність вкладених ресурсів за тим чи іншим показником. Тобто, на нашу думку, назріла необхідність в перегляді завдань та цілей контролю цих установ. Таким чином Україні потрібна підтримка Євросоюзу для економічного зростання.

1. *Державний зовнішній аудит в контексті європейської інтеграції / автори-укладачі : Д. Черніков, М. Кузьо. - Київ : [б. в.], 2015. - 29 с.*

2. *Пожар Т. О. Розвиток фінансово-бюджетного механізму державного фінансового контролю : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.08 / Пожар Тетяна Олександрівна. - Суми, 2012. - 243 с.*

3.Оболонський О. Ю. Публічний аудит: цілі та економічний зміст // Теорія та практика державного управління [Електронний ресурс]. – 2015. – №1(48). – Режим доступу: <http://kbuapa.kharkov.ua/e-book/tpdu/2015-1/doc/2/03.pdf>. – Харківський регіональний інститут державного управління.

4. Куценко Т. Ф. Публічні фінанси в Україні: зміст та структура з урахуванням сучасних тенденцій розвитку / Т. Ф. Куценко // Економіка та держава. – 2016. – № 6. – С. 62-66.

Ратушняк Ю.В.

студентка-магістр

Дзюрах Ю.М.

асистент

Національний університет «Львівська політехніка»

ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Європейська інтеграція – це процес індустріальної, політичної, правової, економічної, соціальної та культурної інтеграції держав, повністю або частково в Європі. В першу чергу вона відбувається через Європейський Союз і його політику.

Європейські орієнтири набули практичного втілення у низці рішень та дій як української держави, так і офіційних органів Євросоюзу. Для України Європейська інтеграція – це шлях модернізації економіки, подолання технологічної відсталості, залучення іноземних інвестицій і новітніх технологій, створення нових хороших робочих місць, підвищення конкурентоспроможності вітчизняного товаровиробника, вихід на світові ринки.

Політичними перевагами інтеграції України у Європейський Союз є створення надійних механізмів політичної стабільності, демократії та безпеки. крім того, це й є інструментом розбудови демократичних інституцій в Україні. Європейський Союз шукає все більш тісні відносини з Україною, виходячи за рамки співробітництва, поступової економічної інтеграції та поглиблення політичного співробітництва. Україна зі свого боку продовжує активно шукати мирні юридичні та політичні рішення в цій області.

У боротьбі з корупцією відбулися значні законодавчі реформи, в Україні створені нові спеціалізовані антикорупційні інститути. Протягом минулого року тривала робота у боротьбі з корупцією, в той час як подальша істотна робота, як і раніше залишається невирішеною. Деякі з нових українських агентств вже активно беруть участь в боротьбі з корупцією, а інші продовжують функціонувати. Забезпечення стійких і відчутних змін в системі управління для усунення корупційних можливостей і забезпечення належного судового переслідування і покарання за злочини, пов'язані з корупцією, залишається однією з ключових проблем, з якими стикається Україна в процесі реформ, що перешкоджають поліпшенню ділового та інвестиційного клімату [1].

Більше того, вступ в силу Угоди про асоціацію та запровадження безвізового режиму України та Європейського Союзу надав нового рівня країні. Нова політична та договірна реальність створює належні умови для розробки нової перспективної стратегічної програми, яка сприятиме подальшим перетворенням в Україні на кращі європейські стандарти та практику. Розширення візового режиму також означає зміцнення особистих і торгових відносин.

Україна - це надійна країна для інвестицій, ринок для продуктів Європейського Союзу та якісний виробник у багатьох галузях, включаючи виробництво продуктів харчування та інновацій. Україна є лідером в ІТ-індустрії серед країн, що розвиваються.

У 2018 році Україна продовжуватиме проводити політичні та економічні реформи у багатьох ключових секторах в контексті її політичної асоціації та економічної інтеграції з ЄС. Через політичний діалог та фінансову допомогу ЄС під час головування у Раді ЄС у співпраці з міжнародними партнерами Україна має продовжувати підтримувати заходи,